

Will Pye over zijn 'geschenk'

De zegen van een hersentumor

'Wanneer je de manier waarop je
naar dingen kijkt verandert,
zullen de dingen waarnaar je kijkt veranderen'

NATUURKUNDIGE MAX PLANCK (1858-1947)

‘De maanden na de diagnose behoorden tot de mooiste, meest zinvolle en vreugdevolle van mijn leven’

Het is meer dan een positieve levensinstelling, meer dan het spreekwoordelijke halve glas vol in plaats van leeg. Het is het geschenk zien in alles wat je overkomt. Letterlijk in álles. Zelfs in een levensbedreigende hersentumor, zoals in het geval van de Australiër Will Pye. Sinds hij die diagnose in 2011 kreeg, voelt hij zich verrijkt en gezegend. Hoe dat kan? Hij vertelt het in zijn nieuwe boek *Blij met een hersentumor*, waarvan we hier delen van de inleiding afdrukken gevolgd door een vraaggesprek met de auteur. Will: “Liefde is een antwoord op alles wat zich voordoet, pijnlijk of plezierig, gewenst of ongewenst.”

Samenstelling: Niels Brummelman

Op 26 februari 2011 kreeg ik te horen dat er een tumor zo groot als een golfbal in mijn hersenen zat. Je zou redelijkerwijs verwachten dat zo'n toestand een en al ellende en narigheid, problemen en ten slotte de dood zou betekenen. Nou, er is duidelijk nog geen sprake van dood, of anders zou mijn boek een geheel nieuw licht werpen op de term *ghostwriting*. Verrassender is misschien de afwezigheid van ellende, narigheid en problemen. Eigenlijk ontrolde de hele ervaring zich zonder enige zorgen of stress. De maanden na de diagnose behoorden tot de mooiste, meest zinvolle en meest vreugdevolle van mijn leven. Ze waren een voorproefje van wat er mogelijk is en initieerden een proces waarin ik me steeds meer vervuld en vredig voel en steeds verliefder op het leven word. Ik wil onderzoeken hoe het mogelijk is dat ik op deze manier reageer en hoe zulke gevoelens van vrede en vreugde mogelijk kunnen zijn voor ons allemaal, op elk moment.

Een zinniger perspectief

Het medisch advies was onmiddellijk te opereren en aangezien dit het enige was wat op het medische menu stond, koos ik daarvoor. Maar enkele dagen voor de operatie had ik een helder moment. Ik realiseerde me dat deze beslissing uit een deel van mij kwam dat wilde doorgaan met leven zoals ik altijd had gedaan en dat ik de verantwoordelijkheid om dit probleem op te lossen liever aan een externe autoriteit gaf, ook al was het in dit geval een sympathieke en zeer getalenteerde neurochirurg. Toen ik beseftte dat ik de beslissing had genomen vanuit angst en gemakzucht, besloot ik om wat meer tijd te nemen zodat er wellicht een zinniger perspectief zou ontstaan. En dus drong ik aan op een tweede MRI-scan – het leek verstandig om intuïtie te koppelen aan nuchtere feiten. De tweede scan liet zien dat de tumor niet groter werd en in overleg met het neurochirurgisch team koos ik ervoor om de operatie uit te stellen.

Wake-up call

Ik experimenteerde met voeding en supplementen en veranderde mijn leefstijl, zodat ik zo min mogelijk stress had en zo veel mogelijk plezier. Ik bestudeerde tientallen boeken en onderzoeksrapporten over het onderwerp, deed veel innerlijk onderzoek, voerde gesprekken met mensen die zichzelf hadden genezen, bestudeerde de behandelwijzen die zij hadden bestudeerd en onderging talloze healings van alternatieve genezers. Dit had in zoverre resultaat, dat de tumor – die naar we redelijkerwijs mogen aannemen in de twee jaar voorafgaand aan de diagnose was gegroeid – nu stabiel was, en de regelmatige scans een formaliteit werden. Hoewel ik er nog niet in was geslaagd te bewerkstelligen dat de tumor kleiner werd, bleef ik er vertrouwen in houden dat dit zeer wel mogelijk was. Maar naarmate de tijd verstreek, werd ik wat gemakzuchtiger en besteedde ik minder aandacht aan mijn voeding. Ik koos voor veiligheid en zekerheid door weer te gaan werken in mijn bedrijf in plaats van actief mijn levensbestemming te volgen. Ik liet oude gedachte- en gevoelspatronen weer toe. Het was duidelijk tijd voor nog een wake-up call. Ik kreeg een epileptische aanval en nieuwe scans lieten zien dat er een kleine verandering was opgetreden in de tumor. Ik bleef vastbesloten om mezelf te genezen, maar enkele maanden later kreeg ik nog een epileptische aanval, gevolgd door een scan die uitwees dat de tumor was gegroeid. Het feit dat ik regelmatig last kreeg van hoofdpijn, was een teken dat het tijd werd om die ‘wakkere hersenoperatie’ te ondergaan die mij zo intrigeerde. >

‘De operatie was beslist een hele ervaring’

Begin in plaats van einde

De operatie was beslist een hele ervaring! Ik adviseer om voorafgaand aan de ingreep veel yoga en/of qi gong te doen, aangezien vastgebonden zijn aan een harde operatietafel niet erg comfortabel is na de eerste pakweg twee uur. Ondanks dat ik me niet kon bewegen, deed ik gedurende het grootste deel van de vijftien uur durende operatie ademhalingsoefeningen volgens een meditatiemethode van bewust ademhalen en ervaarde verrukkelijke staten van bewustzijn. De opmerking van de chirurg ‘dat is typisch hooggradig’ onderbrak even mijn gelukzaligheid. De resultaten van het onderzoek bevestigden een stadium drie anaplastisch astrocytoma. De eerst vermoedelijk goedaardige hersentumor werd opeens kanker en wat naar ik hoopte het einde zou zijn van dit kleine probleem werd slechts het begin. Een half uur nadat ik het nieuws had gehoord, vroeg mijn vader me hoe ik mij voelde. Aanvankelijk was er teleurstelling, maar ik vroeg het mezelf opnieuw en nu was er vrede en vreugde. Om dit op zo’n moment te mogen ervaren, was een zegen! Ik stroomde over van dankbaarheid.

High-five

Op het reguliere medische menu stond nu bestraling als hoofdgerecht, met wellicht nog een dessert van chemotherapie. Hoewel er weinig solide bewijsmateriaal bestaat om het gebruik van chemotherapie te ondersteunen, was het feit dat ik bestraald zou worden blijkbaar geen punt van discussie, hoewel ik de neuro-

chirurg vroeg wat er zou gebeuren als ik het niet deed. ‘Je zult binnen een paar maanden problemen krijgen’, was het ongewoon ondubbelzinnige antwoord. Dus ging ik, na mijn intuïtie te hebben geraadpleegd, verder met bestraling, terwijl ik ondertussen ook cannabisolie innam en geen problemen ervaarde, behalve haaruitval en zo nu en dan een iets andere bewustzijnstoestand. Wat betreft de psychologische effecten van de olie: dat is een ander verhaal. Terwijl ik dit schrijf, twee maanden na de bestraling en vier maanden na de operatie, voel ik me uitstekend. Mijn linkerhand werkt nu bijna perfect, nadat er aanvankelijk na de operatie wat kleine beperkingen wat betreft het ruimtelijk inzicht waren – als je mij bij gelegenheid een high-five had zien doen met mijn driejarige neefje was het moeilijk te zeggen geweest wie van ons de meer ervarene was.

Oomph

Vanaf hier is het gemiddelde overlevingspercentage vijf tot tien jaar. Mijn keuzes ten aanzien van voeding, dagelijkse oefeningen en levenshouding zullen verre van doorsnee zijn — er is nu geen ruimte meer voor gemakzucht — en twintig tot dertig jaar (of meer) erbij lijkt redelijk. Opeens geef ik me over aan dergelijke details en vertrouw ik erop dat het leven zal gaan zoals het gaat; het is mijn taak om er gewoon van te genieten en er zoveel aan bij te dragen als ik kan, terwijl ik ondertussen niet vergeet wat ik ben vóór en voorbij gedachten en gevoelens. Dit hier, aanwezig zijn, vol vreugde en vrede. Ik hoop dat mijn verhaal je zal helpen om een groot deel van de inzichten en openbaringen, de vreugde en het

transformerende ‘oomph’ te verwerven die horen bij het gediagnosticeerd zijn met een levensbedreigende ziekte, maar dan zónder de aanzienlijke ongemakken die je ervaart als je er daadwerkelijk een hebt – een soort wake-up call in de virtuele werkelijkheid!

Weerspiegeling

Een belangrijke boodschap die ik wil meegeven, is dat de manier waarop wij gebeurtenissen interpreteren als zodanig een creatief proces is. Wetenschap en mystiek zijn het er in wezen over eens: er bestaat geen objectieve werkelijkheid. Alles wat we waarnemen is slechts een weerspiegeling van de matrix van gedachten en overtuigingen, zelfbeelden en de wereld die we – voornamelijk onbewust – hebben gearrangeerd. Wij zijn veel machtiger dan over het algemeen wordt aangenomen. Het leven nodigt nu meerderen van ons uit om deze macht te aanvaarden, niet louter voor onze eigen bevrediging, maar ook om de geboorte te begeleiden van een nieuwe fase van de mensheid, om mogelijkheden te destilleren uit de klauwen van de crises waarmee we worden geconfronteerd. Naarmate er meer mensen opstaan die de volledige verantwoordelijkheid nemen voor hun persoonlijke ervaring en de gevolgen van hun denken, voelen en ook hun daden, zullen we als geheel toegroeien naar een leven in het soort wereld waarvan we in ons hart weten dat die mogelijk is. •

‘Wij zijn veel machtiger dan over het algemeen wordt aangenomen’

MEER INFO OVER WILL PYE: www.willpye.com EN www.loveandtruthparty.org.

Hoe is het nu met Will?

Will, de afgedrukte inleiding schreef je inmiddels alweer jaren geleden. De meest urgente vraag lijkt ons daarom: hoe gaat het met je?

Will: "Ik voel me goed en gezond. Twee weken geleden had ik de eerste epileptische aanval in zeven jaar. Een intense ervaring waar ik nog een beetje van aan het bijkomen ben. Het heeft me weer doen beseffen hoe belangrijk voldoende nachtrust is. Natuurlijk hebben de doktoren mij aangeraden medicijnen tegen zulke aanvallen te gebruiken, maar er zijn genoeg onderzoeksresultaten die wijzen op de gevaarlijke bijwerkingen - waaronder ironisch genoeg het veroorzaken van epileptische aanvallen - van dergelijke medicatie. De zeven jaren zonder noemenswaardige aanval hebben het gelijk van mijn aanpak bewezen. Ik verwacht de komende zeven jaren eveneens schadevrij door te komen."

Mooi Will! Ik denk dat de meesten van ons zich afvragen hoe je omgaat met het idee dat er zich in je hoofd een levensbedreigende tumor bevindt...

Will: "Aan het leven ga ik nu eenmaal dood. Dat kan over vijf minuten of over vijftig jaar zijn, al dan niet als gevolg van de tumor. Overgave aan de dood op dit moment, is een enorm fijne verworvenheid die ik me naar aanleiding van deze ervaring eigen heb gemaakt. Ondertussen doe ik er paradoxaal genoeg natuurlijk alles aan om zo lang mogelijk te blijven leven. Ik ben in het hier en nu dankbaar dat ik leef en beschouw mezelf als gezond. Meditatie en *present moment awareness* zijn voor mij de tools om gemoedsrust te ervaren."

Toen je met een hersentumor werd gediagnosticeerd, had je al een decennium van onderzoek naar gezondheid en waarheid achter de rug. Heeft dat het verschil gemaakt?

Will: "Natuurlijk hing dat wat er gebeurde samen met dat wat daarvoor was gebeurd. Het leek erop alsof mijn jaren van onderzoek me op een haast perfecte wijze hadden voorbereid op de diagnose die volgde. Daarom zag ik de ziekte vanaf dat moment ook als een soort continuering van mijn levenslange reis en leerproces in plaats van als het sluitstuk daarvan. Het hielp me ook om overeind te blijven binnen de gecorrumpeerde en door misinformatie geplaagde reguliere gezondheidszorg in plaats van dat ik daar slachtoffer van werd."

Ergens in het boek adviseer je de lezer om bewust gebruik te maken van het placebo-effect. En ergens anders om voor geloof in vrije wil te kiezen. Zoiets kan toch helemaal niet? Je gelooft ergens in, of niet...

Will: "Als je gelooft dat je ervoor kunt kiezen om iets te geloven, dan kan zoiets wel degelijk. Maar als je er niet in gelooft, dan niet. Dus kun je er maar beter in geloven. Een goed voorbeeld hiervan is het visualiseren van een bepaalde uitkomst, bijvoorbeeld een tumorvrij brein, een geslaagde operatie of een lang leven. Doe dit net zolang, totdat je voelt dat het 'waar' is."

De titel van het boek – 'Blij met een hersentumor' – heeft in Nederland al tot een paar boze reacties geleid. Wat vind je daarvan?

Will: "Ik begrijp het wel. Een hersentumor wordt geassocieerd met lijden en pijn. Daar wil ik echt niets aan afdoen, maar mijn doel is het om mensen te bekrachtigen en te inspireren. Ik wil hen helpen nergens meer onder te lijden. Niet onder angst, niet onder pijn, niet onder de dood. Het is niet nodig, omdat in de kern alles uiteindelijk 'goed' is. Goed in de zin dat het mogelijkheden geeft tot vreugde, groei, ontwakken en dienen. Dat zoiets moeilijk te accepteren is in het geval van een hersentumor, snap ik. Maar de geschiedenis heeft bewezen dat 'het ware' vaak bestreden en geridiculiseerd wordt, totdat ze als waarheid wordt geaccepteerd."

Hoe ziet wat jou betreft de toekomst van menselijke gezondheidszorg eruit?

Will: "Wat mij betreft komt er een totale revolutie binnen de gezondheidszorg. Eentje die ons bevrijdt van de macht van *big pharma*. Eén van de belangrijkste doodsoorzaken in Amerika, en ik vermoed dat het elders niet veel anders zal zijn, is 'dood door gezondheidszorg'. Bijwerkingen, menselijke inschattingfouten, foutieve behandelingen et cetera. Let wel: de dokters zelf zijn net zo goed slachtoffer hiervan. De basisfout zit 'm in de verkeerde aannames, zoals in het ontologisch materialisme dat stelt dat de hele werkelijkheid fysiek is. Mijn leven staat in dienst van het propageren van een persoonlijke en natuurlijke benadering van ziekte en gezondheid."

Blij met een hersentumor

Auteur: Will Pye
 Uitgeverij: Edicola
 ISBN 9789492920515
 Verkrijgbaar via
www.edicola.nl
 en
www.bol.com
 of in de boekhandel.

